

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 137—141.)

137.

Ustawa z dnia 22. czerwca 1894,

o utrzymaniu ruchu na kolei żelaznej lwowsko-czerńowiecko-suczawskiej na rachunek Państwa a według okoliczności odkupienia tej kolei przez Państwo, tudzież o wybudowaniu na Bukowinie kilku kolei lokalnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się umowę niżej zamieszczoną, przez Ministerstwa handlu i skarbu z c. k. uprzyw. Spółką kolei żelaznej lwowsko-czerńowiecko-jasskiej w Wiedniu dnia 8. marca 1894 zawartą, a tyczącą się utrzymywania ruchu na kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej na rachunek Państwa i zaciągnięcia przez rzeczoną Spółkę pożyczki na wkłady, w skutek czego ruch na rzeczonyj kolei, utrzymywany dotychczas na rachunek Spółki, utrzymywany być ma począwszy od dnia 1. stycznia 1894 na rachunek Państwa.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, żeby oprocentowanie i umorzenie pożyczki pierwszorzędnej, którą stosownie do artykułu VIII. powyższej umowy c. k. uprzyw. Spółka kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej

ma zaciągnąć w sumie imiennej 10,000.000 zł. w. a. czyli 20,000.000 koron waluty ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126 ustanowionej, a która bez wszelkiego odciążania na podatek, stęple lub należitości ma nieść 4 od sta rocznie i począwszy od 1. stycznia 1894 w przeciągu 62 lat ma być spłacona, przejął na Państwo do spłacenia z własnych funduszów.

Artykuł III.

Z kwoty, który przyniesie zbycie obligacyj powyższej pożyczki pierwszorzędnej zwrócić należy prócz kosztów nowych papierów i wszelkich innych wydatków emisyjnych, przedewszystkiem poczynione wydatki na wkłady umieszczone w rachunkach ruchu linii kolei żelaznej lwowsko-czerńowieckiej i czerńowiecko-suczawskiej aż do chwili zbycia pożyczki, a wynoszące według obliczenia aż do końca 1893 sumę 3,400.000, która ma być jak najrychlejsz dokładnie stwierdzona.

Suma, która tym sposobem Państwu przypadnie, użyta być ma na częściowe pokrycie kosztów budowy kolei żelaznej halicko-ostrowskiej (tarnopolskiej) z odnogami do Brzeżan i Podhajec, którą stosownie do ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1894 ma być kosztem Państwa wybudowana.

Reszta pozostała z sprzedaży nowej pożyczki pierwszorzędnej uważana być ma razem z odsetkami fruktyfikacyjnymi za fundusz wkładowy na pokrycie kosztów nowych budowli i rozszerzeń, pomnożenia

parku i wszelkich innych nabytków dla kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej jakoteż na uzyskanie kapitałów dla do tej kolei dobiegających kolei przemysłowych i bocznych w Galicyi wschodniej i Bukowinie.

O pozwolenie do czerpania z tego funduszu wkładowego starać się należy porządkiem konstytucyjnym, przyczem za pokrycie służyć ma dochód ze zbycia obligacyj, który umieszczać należy w preliminarzu odnośnego roku jako przychód nadzwyczajny.

Na pokrycie wydatków wkładowych dla rzezczonej kolei wyznacza się Rządowi na rok 1894 dotacyę osobną w sumie 200.000 zł., której pokrycie nastąpi w sposób wyżej oznaczony.

Artykuł IV.

Upoważnia się Rząd już teraz do wzięcia udziału w zgromadzeniu kapitału na następujące koleje lokalne bukowińskie, które z wyjątkiem podanej pod l. 4 wybudowane być mają ze szlakiem normalnym, a mianowicie:

1. od Łużan lub innego stosownego punktu głównej kolei na Koćman do Zaleszczyk, według okoliczności z dobiegiem do linii Kalinowszczyzna — Zaleszczyki, kolei lokalnych wschodnio-galicyskich,

2. od stosownego punktu kolei głównej do Seretu,

3. od stosownego punktu kolei lokalnych bukowińskich (od Radowiec lub Czudina) w górną dolinę Suczawy do Straży a według okoliczności do Brodiny, nakoniec

4. na kolej lokalną wązko-torową od Nepolokowiec do Wyżnicy a według okoliczności do Kut, przez objęcie w pełnej wartości imiennej akcyj zakładowych istniejącej Spółki akcyjnej kolei lokalnych bukowińskich, albo według okoliczności nowej Spółki akcyjnej, która dla powyższych kolei lokalnych będzie utworzona, za łączną sumę aż do 1,500.000 zł.

Sumę potrzebną do złożenia gotówki na te akcyje zakładowe pokryć należy w sposób w artykule III. przepisany z dochodu, który przyniesie sprzedaż obligacyj nowej pożyczki pierwszorzędnej (artykuł II).

Artykuł V.

Udział skarbu Państwa w zgromadzeniu kapitału na koleje lokalne bukowińskie w artykule IV. wymienione, jest zawisły od warunków, że

1. księstwo bukowińskie obejmie na karb funduszków krajowych akcyje zakładowe bukowińskich kolei lokalnych lub Spółki akcyjnej dla po-

wyższych nowych kolei lokalnych utworzyć się mającej za sumę imienną 500.000 zł. w pełnej wartości imiennej,

2. reszta kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile nie zostanie pokryta przez strony interesowane objęciem akcyj zakładowych w pełnej wartości imiennej, zapewnioną będzie przez emisją papierów pierwszorzędnych (obligacyj pierwszorzędnych i akcyj pierwszorzędnych) Spółki akcyjnej wykonanie kolei obejmującej — według okoliczności pod gwarancją kraju — bez obciążenia Państwa.

Od akcyj zakładowych, które Rząd, kraj i strony interesowane mają objąć, nie płaci się odsetek w ciągu czasu budowy i akcyje te mają prawo do dywidendy i umorzenia według planu dopiero po pokryciu sumy potrzebnej na zapłacenie dywidendy czteroprocentowej i raty amortyzacyjnej według planu przypadającej od kapitału w akcyjach pierwszorzędnych.

Akcyjom zakładowym, które Państwo ma objąć, a co do których prawo głosowania nie może być w statucie ograniczone do maksymalnej ilości głosów lub w obec posiadaczy akcyj pierwszorzędnych, nadane będą takie same prawa, jak wszystkim innym akcyjom zakładowym.

Akcyje zakładowe, które Rząd i kraj mają objąć, rozkładać będzie na poszczególne koleje lokalne w artykule IV. wymienione Ministerstwo handlu w porozumieniu z Wydziałem krajowym bukowińskim w miarę potrzeby.

Artykuł VI.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby wziął udział w zgromadzeniu kapitału na kolej lokalną od stacyi w Ickanach kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej do Suczawy przez objęcie akcyj zakładowych za sumę najwięcej 50.000 zł. w pełnej wartości imiennej z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień w artykule V (ustęp 4 i 5) przepisanych, jeżeli:

1. księstwo bukowińskie zapewni z funduszków krajowych dodatek (który nie wlicza się w 500.000 zł. wzmiankowane w artykule V, l. 1) w kwocie 12.000 zł. *à fonds perdu* lub przez objęcie akcyj zakładowych *al pari*, i jeżeli

2. gmina miasta Suczawy zapewni resztę kapitału na budowę bez dalszego obciążenia skarbu Państwa.

Artykuł VII.

Wpłaty na akcyje zakładowe, które Rząd ma objąć stosownie do artykułu IV. i VI., składać się

będzie w miarę sum potrzebnych na budowę poszczególnych linii, jednak dopiero w owym czasie, gdy według uznania Rządu i według wykazów, które on ma sprawdzić, można będzie uważać za rzecz pewną, że terminy budowy w koncesjach ustanowione będą dotrzymane i że preliminowane kapitały na budowę okażą się zapewnionemi.

Państwo płacić będzie za potwierdzeniami odbioru wolnymi od stępla i czuwać należy nad tem, żeby wypłacone sumy użyte były tylko na budowę i zaopatrzenie kolei oznaczonych w artykułach IV. i VI.

Artykuł VIII.

Ruch na kolei żelaznej w artykule I. oznaczonej utrzymywać ma administracja państwa na własny rachunek i to utrzymywanie ruchu nie może być przeniesione na osobę prywatną lub na Spółkę, chyba na mocy ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Ruch na kolejach żelaznych oznaczonych w artykułach IV. i VI. utrzymywać będzie albo Spółka obejmująca ich wykonanie, na własny rachunek albo Państwo na rachunek Spółki na podstawie kontraktu ruchu zawartego z zarządem kolei państwowych.

W tym ostatnim przypadku niezawisłe od rozciąglejszych ulg, jakie w duchu postanowień ustawowych, które kiedykolwiek będą obowiązywały, mogłyby być drogą administracyjną poczynione, wynagrodzenie za kosztą ruchu należące się od Spółki Zarządowi kolei państwowych może także być oznaczone ryczałtowo, według pewnej stopy procentowej przychodu brutto.

Artykuł IX.

Upoważnia się Rząd, żeby służące Państwu prawo odkupienia wykonał co do linii kolejowych lwowsko-czerniowieckiej i czerniowiecko-suczawskiej po nadejściu przepisanych w koncesyi terminów odkupienia stosownie do postanowień koncesyjnych, w czasie, który uzna za stosowny. Cena kupna może być zapłacona albo tym sposobem, że począwszy od chwili odkupienia kolei, Państwo weźmie na siebie opłacanie od istniejącej pożyczki pierwszorzędnej czteroprocentowej przez Spółkę emitowanej, odsetek i amortyzacji, albo celem spłacenia tej pożyczki wypuści w obieg nowe obligacje długu Państwa na tych kolejach hipotecznie zabezpieczone, które bez żadnego odciążania nieść będą najwięcej cztery od sta i w ciągu okresu koncesyjnego mają być spłacone.

Atoli w obu przypadkach średni ciężar roczny, który Rząd ma wziąć na siebie nie może prze-

wyższać ustanowionej w koncesyi renty odkupu z uwzględnieniem ustawowej powinności opłacania podatków i należności.

Artykuł X.

Umowę w artykule I wzmiankowaną, jakoteż przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty, jakie będą potrzebne bądź w skutek tej umowy, bądź według okoliczności w skutek wykonania służącego Państwu prawa odkupu kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej, uwalnia się od należności i stępli.

Podobnież emisję i wpis hipoteczny nowej pożyczki pierwszorzędnej w sumie 10,000.000 zł. w. a. czyli 20,000.000 koron, która stosownie do artykułu VIII. tej umowy ma być emitowana, jako też akta i dokumenty, które z tego powodu będą spisane, licząc do nich także dokument zastawu, uwalnia się od opłaty podatku dochodowego od nich przypadającego i od opłat stęplowych za kupony.

Artykuł XI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

U m o w a

zawarta w Wiedniu dnia 8. marca 1894,

między c. k. Ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej z drugiej strony, w przedmiocie utrzymywania ruchu na kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej na rachunek Państwa i zaciągnięcia przez rzeczoną Spółkę pożyczki na wkłady.

Artykuł I.

C. k. uprzyw. Spółka kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej zgadza się, żeby ruch na kolejach żelaznych od Lwowa do Czerniowiec i z Czerniowiec

do Suczawy wybudowanych na zasadzie Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 11. stycznia 1864 i z dnia 15. maja 1867, który utrzymuje obecnie c. k. Dyrekcyja generalna austriackich kolei państwowych na rachunek Spółki, był utrzymywany w pozostałych latach okresu koncesyjnego albo stosownie do okoliczności, aż do odkupienia kolei w myśl koncesyi (artykuł VII), podług postanowień umowy niniejszej na rachunek Państwa.

Artykuł II.

Przeto c. k. Dyrekcyja generalna austriackich kolei państwowych, będzie linie kolejowe w artykule I. oznaczone, dopóki w myśl koncesyi nie zostaną na rzecz Państwa odkupione, począwszy od dnia 1. stycznia 1894 aż do upływu okresu koncesyjnego utrzymywała w ruchu na rachunek Państwa i będzie koleje te ze wszystkimi ruchomymi i nieruchomymi przynależnościami, licząc tu także park wozowy, materiały spożywcze i zapasy wszelkiego rodzaju w imieniu Spółki na zasadzie umowy niniejszej dzierżyła.

Uznano za wspólną zgodą, że fundusz manipulacyjny w sumie 90.000 zł., który w swoim czasie przy objęciu ruchu kolei przez Państwo na rachunek Spółki, ta ostatnia oddała c. k. Dyrekcyi generalnej austriackich kolei rządowych, pozostanie w prawdzie w zarządzie rzeczonyj Dyrekcyi generalnej, że jednak począwszy od dnia 1. stycznia 1894 mają być od niego Spółce płacone odsetki po cztery od sta rocznie.

Dokumenty, plany, książki, rachunki, znajdujące się obecnie w posiadaniu c. k. administracyi państwa a dotyczące się zawiadywania sprawami c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej będzie administracyja państwa zachowywała w ciągu czasu postanowieniami kodeksu handlowego przepisany, w taki sposób, żeby Rada zawiadowcza a według okoliczności, w razie likwidacyi Spółki, likwidatorowie Spółki mogli ich bez przeszkody używać.

Artykuł III.

C. k. uprzyw. Spółka kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej pozostaje zhipotekowana w karcie własności wykazu hipotecznego księgi kolejowej otwartego w c. k. Sądzie krajowym we Lwowie.

Pozostanie ona także wtedy, gdy Państwo obiernie utrzymywanie ruchu kolei na rachunek Państwa właścicielką kolei żelaznych, tudzież materyu stałego i ruchomego do utrzymywania na nich ruchu należącego, o ile materyu ten jako część składowa

ciała hipotecznego ma być dla wierzycieli hipotecznych zastawem, jakoteż w rozciągłości kontraktami i ustawami uzasadnionej wyłączną i jedyną dłużniczką za pożyczki pierwszorzędne na kolei żelaznej hipotecznie ciężące.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1894 cały zysk, osiągnięty z ruchu na liniach kolejowych w artykule I oznaczonych, przypada wyłącznie Państwu.

Natomiast wszystkie obecnie istniejące i odtąd jeszcze powstać mogące passywa, zobowiązania, wydatki i ciężary, o ile odnoszą się do ruchu na liniach kolejowych w artykule I wymienionych, z wyjątkiem dotyczących się istniejących pożyczek pierwszorzędnych, bierze Państwo na siebie do spłacenia z własnych funduszów i wchodzi Państwo z powyższem ograniczeniem na swój własny rachunek we wszystkie zobowiązania prawne i spory prawne Spółki z ruchu na liniach powyższych wynikające.

W szczególności ponosi c. k. Rząd na liniach kolejowych w artykule I wymienionych:

1. zwyczajne koszta konserwacyi i ruchu;
2. wszelkie wydatki nadzwyczajne, a w szczególności na rozszerzenie budowli i nowe nabytki;
3. stratę, gdyby z ruchu kolei wynikła, tudzież wszelkie niebezpieczeństwa i wszelkie inne przygody nadzwyczajne;
4. wszelkie podatki i opłaty publiczne w skutek posiadania i ruchu kolei opłacać się mające, licząc do nich także równoważnik należności, jednakże z wyłączeniem podatków i należności, które posiadacze obligacyj pożyczki pierwszorzędnej z roku 1884, podlegających podatkowi i należnościom, mają opłacać, jakoteż kosztów notowania istniejących obligacyj pierwszorzędnych Spółki na giełdach publicznych, o ile koszta te były dotychczas umieszczone w rachunkach gwarancyjnych;
5. należność za nadzór Państwa.

Koszta zarządu innego majątku Spółki, jakoteż koszta wynagrodzenia dla Rady zawiadowczej, dla wydziału rewizyjnego, tudzież dla biur w Wiedniu i Londynie, koszta wypłacania kuponów od obligacyj pierwszorzędnych i akcyj Spółki, jakoteż koszta losowania i spłacenia papierów Spółki i opłaty stęplowe od kuponów, podatki od majątku Spółki opłacać się mające, emerytury, które Spółka ma pokrywać z własnych funduszów, jakoteż w ogóle wszelkie te wydatki, których c. k. administracyja państwa dotąd nie pozwałał umieszczać w rachunku ruchu a względnie gwarancyjnym, mają być i na przyszłość pokrywane wyłącznie przez Spółkę.

Natomiast c. k. administracja państwa bierze jak dotąd udział w kosztach wygotowania sprawozdania rachunkowego, tudzież odbycia walnego zgromadzenia, i w kosztach losowania papierów w trzech piątych częściach ogólnej sumy kosztów, które będą Spółce zwracane po złożeniu odnośnego rachunku.

Artykuł IV.

Wierzycielom pierwszorzędnym c. k. uprzyw. Spółki kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej a w szczególności posiadaczom obligacji pierwszorzędnych przez Spółkę kolejową dotychczas emitowanych zastrzegają się wyraźnie w całej rozciągłości wszystkie nabyte prawa. Mianowicie umowa niniejsza nie narusza w żadnym względzie ani zabezpieczonej prawem zastawu na rzecz wierzycieli pierwszorzędnych odpowiedzialności linii kolejowych w artykule I oznaczonych za oprocentowanie i umorzenie zahipotekowanych na onychże pożyczek pierwszorzędnych, ani też stopnia hipotecznego pożyczek między sobą.

Spółka pozostaje w rozciągłości kontraktami i ustawami uzasadnionej zarówno osobistą jak i realną dłużniczką dla pożyczek pierwszorzędnych jakie dotychczas zaciągnęła i zmiana w tym stosunku mogłaby nastąpić tylko za zgodą uprawnionych a względnie ich reprezentacyi ustawowej.

Spółka obowiązana jest obracać sumy, które jej Państwo stosownie do umowy niniejszej zapewnia przedewszystkiem na opłacenie odsetek od pożyczek pierwszorzędnych i na umorzenie tychże.

Artykuł V.

Tytułem wynagrodzenia za odstąpienie Państwu utrzymywania ruchu na kolejach w artykule I oznaczonych na rachunek Państwa c. k. administracja państwa wypłacać będzie Spółce za potwierdzeniem odbioru wolnem od stępla czysty dochód roczny zagwarantowany przez Państwo stosownie do §. 16. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1864 a względnie §. 17. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 15. maja 1867 w sumie 1,500.00 zhr. srebrem za linię lwowsko-czerniowiecką i w sumie 700.000 zł. srebrem za linię czerniowiecko-suczawską a to począwszy od dnia 1. stycznia 1894 aż do upływu okresu koncesyjnego, według okoliczności aż do chwili odkupienia kolei na zasadzie koncesyi.

Suma powyższa 700.000 zł. wypłaconą będzie za linię czerniowiecko-suczawską w taki sposób, że dnia 15. kwietnia i dnia 15. października roku racunkowego uiszczane będą kwoty częściowe w wy-

sokości sumy oprocentowania i umorzenia na tę linię przypadającej, suma zaś ta obliczona będzie według zasad stosowanych dotychczas przy udzielaniu zaliczek gwarancyjnych a względnie kuponowych dla tej linii.

Suma 1,500.000 zł. przypadająca na linię lwowsko-czerniowiecką wypłacana będzie Spółce dnia 15. stycznia roku, który nastąpi po roku rachunkowym a reszta pozostała po odliczeniu uiszczonych już kwot częściowych za linię czerniowiecko-suczawską dnia 15. kwietnia każdego roku za poprzedzający rok rachunkowy.

Kwoty powyższych sum rocznych, przypadające co do linii lwowsko-czerniowieckiej za czas od dnia 1. stycznia aż do dnia 31. sierpnia 1956 a co do linii czerniowiecko-suczawskiej na czas od dnia 1. stycznia aż do dnia 14. maja 1957 wypłacane będą Spółce *pro rata temporis*, w przerzeczonych ostatnich terminach, odpowiadających upływowi okresu koncesyjnego dla odnośnych linii.

Artykuł VI.

Po zamknięciu rachunków ruchu a względnie gwarancyjnych obu linii Spółki za rok 1893 i po wydaniu zaliczek gwarancyjnych jakie Spółce będą się według onychże należały, dalsze rachunki gwarancyjne nie będą już utrzymywane dla kolei w artykule I oznaczonych.

Ponieważ sumy, które odtąd mają być Spółce płacone (artykuł V), nie będą wydawane na podstawie rachunków ruchu, przeto też nie będą już uważane za zaliczki z tytułu gwarancyi i nie będą już dopisywane do długu gwarancyjnego jaki dotychczas urósł.

Artykuł VII.

Umowa niniejsza nie narusza w żadnym względzie prawa c. k. administracyi państwa odkupienia kolei w artykule I oznaczonych stosownie do odnośnych postanowień Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 11. stycznia 1864, §§. 25, 26 i 19, tudzież z dnia 15. maja 1867, §§. 24, 25 i 20.

Artykuł VIII.

C. k. uprzyw. Spółka kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-jasskiej zobowiązuje się na żądanie c. k. administracyi państwa i pod warunkami, które on zatwierdzi a względnie zarządzi, zaciągnąć w celu zwrócenia poczynionych już i pokrycia po-

trzebnym jeszcze wydatków na wkłady pożyczkę pierwszorzędną cztery od sta w w. a. bez wszelkiego odciążania na podatek, należności lub jakiegokolwiek innego niosącą i w ciągu 62 lat (licząc od 1. stycznia 1894) spłacić się mająca, w sumie imiennej dziesięć milionów (10,000.000) złotych w. a. czyli dwadzieścia milionów (20,000.000) koron, którą pożyczka pierwszorzędna ma być na kolejach w artykule I wymienionych z pierwszeństwem hipotecznym po pożyczce pierwszorzędnej obecnie na nich ciężącej, hipotecznie zabezpieczona a której oprocentowanie i spłacenie z funduszków Państwa według planu ratami rocznymi po 438.543 zł. w. a. czyli 877.086 koron weźmie na siebie Państwo.

Z dochodu, który przyniesie sprzedaż pożyczki pierwszorzędnej według powyższego zaciągnąć się mającej, z którego pokryć należy także koszt nowych papierów i wszelkie inne wydatki emisji pożyczki, zwrócone będą najprzód wydatki na wkłady poniesione karb rachunku ruchu a względnie gwarancyjnego linii kolejowych w artykule I oznaczonych aż do chwili zbycia pożyczki a wynoszące według obliczenia aż do końca 1893 sumę 3,400.000 zł., które w swoim czasie ma być jak najrychlej dokładnie stwierdzona.

Uznaje się za wspólną zgodą, że z dochodu, który sprzedaż pożyczki przyniesie, zwrócone być mają Spółce niezwłocznie gotówką zaległe jeszcze raty inwestycyjne.

Reszta pozostała z sprzedaży nowej pożyczki pierwszorzędnej użyta być ma na stworzenie osobnego funduszu rezerwowego przeznaczanego na wkłady dla powyższych linii kolejowych, mianowicie na nowe budowle i rozszerzenia, na pomnożenie parku wozowego i wszelkie inne nabytki, jakoteż na dostarczenie kapitału dla kolei przemysłowych i odnóg do tych kolei dobiegających, zarządzanie zaś tym funduszem i czerpanie z niego odpowiednio przeznaczonemu zastrzeżone jest c. k. administracji państwa.

Zastrzega się także c. k. administracji państwa orzeczenie, czy na cele powyższe nowa pożyczka pierwszorzędna dla utworzenia osobnego funduszu wkładowego ma być odrazu cała pozbyta, czyli też część tej pożyczki ma być od niezwłocznego zbycia wyłączona i tylko w miarę zachodzącej potrzeby partiami sprzedawana.

Powyzsza suma zwrotna w przybliżonej kwocie 3,400.000 zł. z odsetkami od niej przypadającymi ma być Spółce od długu powstałego z zaliczek gwarancyjnych odpisana z walutą od dnia płatności, przyczem zastrzega się c. k. administracji rozłożenie tej kwoty na obie linie kolejowe według własnego uznania.

Artykuł IX.

Umowa niniejsza po zatwierdzeniu drogą prawnodawczą, będzie wpisana w wykazach hipotecznych księgi kolejowej otwartych dla linii kolejowych w artykule I oznaczonych, w karcie własności, jako uzupełnienie tak praw zawartych tamże a służących przedsiębiorstwu do całego ciała hipotecznego jakoteż i ograniczeń tychże praw.

Mianowicie nastąpić ma tam wpis dla uwidocznienia wynikających z umowy niniejszej ograniczeń co do prawa Spółki koncesyą nadanych.

Spółka zezwala, żeby c. k. Rząd był uprawniony bez uszczerbku dla prawa wierzycieli pierwszorzędnych sprzedać grunta niekoniecznie potrzebne do ruchu kolei lub nabyć nowe grunta do tego celu i wszelkie potrzebne do tego czynności prawne wykonywać za Spółkę i w jej imieniu lecz nie na jej koszt.

Artykuł X.

Zmiany stosownie do umowy niniejszej następujące zanotowane będą w rejestrze handlowym a względnie znajdująca się w nim odnotacya, tycząca się objęcia przez Rząd ruchu na liniach kolejowych w artykule I oznaczonych, ma być odpowiednio zmieniona.

Artykuł XI.

Strony kontraktujące zrzekają się opugnowania umowy niniejszej z powodu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

Artykuł XII.

Umowa niniejsza, jakoteż wszelkie na niej oparte podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty są wolne od należności i stępli.

Podobnie emisya i wpis hipoteczny obligacyj pierwszorzędnych w artykule VIII umowy niniejszej przewidzianych, jakoteż akta i dokumenta, które z tego powodu mają być spisane, licząc do nich także dokument zastawu, uwolnione będą od należności i stępli, również kupony wolne będą od opłat stęplowych.

Artykuł XIII.

Co do wszelkich sporów z umowy niniejszej poddają się strony kontraktujące jurysdykcji c. k. Sądu handlowego w Wiedniu i zgadzają się, żeby do takowych stosowane było postępowanie sumaryczne.

Artykuł XIV.

Umowa niniejsza, którą wygotowuje się w dwóch egzemplarzach wolnych od stępli i należytości, nabywa mocy obowiązującej dla Spółki kolejowej przez przychylenie się walnego zgromadzenia akcyonaryuszów, które najpóźniej aż do końca marca 1894 ma być zwołane; dla c. k. Rządu zaś, przez zatwierdzenie drogą prawodawczą o które tenże następnie ma się postarać.

Gdyby to ostatnie zatwierdzenie nie nastąpiło aż do końca 1894 roku, umowa przestanie być dla Spółki obowiązującą.

138.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1894,**

o ulgach w podatku gruntowym dla gruntów zasadzonych winogradem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Jeżeli w obszarze pewnej gminy miejscowej, dla której wydany został zakaz na zasadzie §§. 1 i 4 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61, grunta lub części tychże, rozległości najmniej ćwierć hektara, które dotychczas nie były zasadzone winogradem, przeznaczone zostaną do uprawy wina i zasadzone będą winogradem krajowym, takowe używać będą sześcioletniego od podatku gruntowego uwolnienia, liczącego się od roku, który nastąpi po skończeniu zasadzania, jeżeli zaś przynajmniej w połowie zasadzone będą winogradem amerykańskim, uwolnione będą od podatku gruntowego na lat dziesięć. Jeżeli zaś w ciągu tego okresu winograd zostanie znowu usunięty, powinność płacenia podatku gruntowego zaczyna się od początku tego roku, w którym nastąpiło usunięcie.

§. 2.

Celem uzyskania uwolnienia od podatku należy w tym roku, w którym zasadzanie się skończyło, najpóźniej aż do końca grudnia, uwiadomić urząd podatkowy lub urzędnika pomiarowego o przeznaczeniu gruntu pod uprawę wina.

Przekroczenie tego terminu ma taki skutek, że uwolnienie od podatku zaczyna się liczyć dopiero od roku, który nastąpi po uczynieniu uwiadomienia i rozciąga się tylko na resztę okresu.

§. 3.

Uwiadomienie o zaniechaniu uprawy wina na tych gruntach, dla których żądano sześciu- a względnie dziesięcioletniego uwolnienia od podatku, uczynić należy aż do końca roku, w którym zaniechanie nastąpiło, podobnież w urzędzie podatkowym lub u urzędnika pomiarowego.

Jeżeli uwiadomienie nie będzie w tym terminie uczynione, podatek gruntowy wziąć należy znowu na przepis za wszystkie te lata, w których grunt był wolny od podatku.

Uwiadomienia w ustawie niniejszej wymagane czynić może albo każdy posiadacz gruntu osobiście albo reprezentant bądź jednego, bądź też więcej takich posiadaczy, pełnomocnictwem wolnem od stępla opatrzone, albo przełożony gminy, którego uważa się za pełnomocnika posiadaczy gruntów.

Po upływie uwolnienia od podatku, grunta, przeznaczone pod uprawę wina, opodatkować należy według odpowiedniej istotnym stosunkom klasy wartości kultury wina okręgu szacunkowego a względnie dystryktu szacunkowego. W celu stwierdzenia klasy wartości stosować należy postępowanie w punkcie II rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 4 z roku 1886 dla zmian uprawy przepisane, z tą różnicą, że o zaliczeniu gruntu do właściwej klasy wartości orzeka Władza skarbowa krajowa a od jej orzeczenia odwołać się można do Ministerstwa skarbu.

§. 5.

W razie zasadzenia winogrodu na obszarach piaszczystych, uznanych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa za zdolne pod uprawę wina, stosują się postanowienia ustawy niniejszej także wtedy, gdy nie zachodzą warunki §u 1, ustępu 1go do uzyskania uwolnienia od podatku, jednakże z tem ograniczeniem, że uwolnienie od podatku gruntowego rozciągać się ma tylko na lat sześć.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Plener r. w.

139.**Ustawa z dnia 26. czerwca 1894,**

o odpisywaniu podatku gruntowego od winnicy dotkniętych mszycą winną (*Phylloxera vastatrix*).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Jeżeli posiadaczowi winnicy, mszycą winną dotkniętej, przyznane zostało na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 3. października 1891, Dz. u. p. Nr. 150, odpisanie podatku gruntowego, takowe pozostaje w mocy aż do dalszego zarządzenia i posiadacz nie ma prosić corocznie o wznowienie odpisania podatku.

§. 2.

Posiadacz winnicy chcący uzyskać rozciąglejsze odpisanie podatku gruntowego, winien podać prośbę prawidłowo przed zbiorami (przed winobranieniem) zawsze jednak w takim czasie, żeby jeszcze można było stwierdzić zupełnie rozciągłość szkody przez zbadanie na miejscu.

§. 3.

Jeżeli winnica, mszycą winną dotknięta, której podatek gruntowy całkiem lub w części odpisano, na nowo winogradem zasadzona została lub przynosi intratę wskutek zasadzenia na niej czego innego, o tem zasadzeniu najpóźniej aż do końca roku, w którym zasadzenie nastąpiło, uwiadomić należy Urząd podatkowy lub urzędnika pomiarowego, co uczynić winien albo posiadacz winnicy osobiście albo reprezentant bądź jednego, bądź więcej takich posiadaczy, pełnomocnictwem wolnym od stępla opatrzone, albo przełożony gminy, którego uważa się za pełnomocnika posiadaczy gruntów. Zaniechanie uczynienia tego uwiadomienia pociąga za sobą utratę odpisania podatku gruntowego za rok odnośny.

§. 4

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. czerwca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Plener r. w.

140.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1. lipca 1894,

którem „Esencya winna“ wyrabiana przez firmę Karol Filip Pollak w Pradze zostaje zakazana.

Ponieważ według zawodowej opinii najwyższej Rady zdrowia „Esencya winna“ wyrabiana przez firmę Karol Filip Pollak w Pradze pod względem składu swego nie różni się istotnie od „Wyciągu winnego“ zakazanego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 2. maja 1892 (Dz. u. p. Nr. 72) i z powodu zgubnego działania na narządy trawienia okazuje się szkodliwe dla zdrowia, przeto stosownie do postanowienia §. 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 54) wyrób onejże, sprzedaż i rozprzedaż zostaje powszechnie zakazana.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1894,

upoważniające c. k. komorę główną w Czeskiej Lipie do kredytowania płatnych kwot cła przywozowego.

C. k. komorę główną w Czeskiej Lipie zalicza się do tych komor, które upoważnione są do zezwalania na kredytowanie płatnych kwot cła przywozowego stosownie do postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. stycznia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6).

Plener r. w.